

בית משפט השלום בירושלים

ע"ק 74173-05-25 מוסטוביץ ואח' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת חוי טוקר

העוררים:

1. אפרים מוסטוביץ'
 2. יעקב גליס
 3. ישראל ציג
- על-ידי ב"כ עוה"ד אביעד ויסולי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עוה"ד ליאל שרגא מפרקליטות מחוז י-ם (אזרחי)

החלטה

- 1
- 2 1. ערר על החלטות המשיבה מיום 26.5.25 להרחיק את העוררים מהר הבית עד לביצוע שימוע
- 3 (להלן: "ההרחקה הזמנית" או "ההחלטה הראשונית").
- 4 2. הערר הוגש ביום 28.5.25. ביני לביני, ביום 28.5.25 התקבלה החלטת מפקד מחוז ירושלים
- 5 לפי סעיף 4 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת המשטרה"),
- 6 להרחיק את העוררים מהר הבית מיום 26.5.25 ועד ליום 26.8.25 (להלן: "החלטת מפקד
- 7 המחוז").
- 8 3. מאחר והערר הוגש בסמוך למתן ההחלטה הראשונית ולמקרא כתב הערר עולה שזה הוגש
- 9 עובר לקבלת החלטת מפקד המחוז בידי העוררים, אין בידי לקבל את הטענה כי הדיון בערר
- 10 התייתר לנוכח החלטת מפקד מחוז ירושלים (להבדיל מהמקרה שנדון בע"ק 59591-10-24).
- 11 לאור מסקנתי זו לא מצאתי להידרש למחלוקת שנתגלעה בין הצדדים האם ההחלטות
- 12 הראשוניות עדיין בתוקף על יסוד טענת העוררים כי טרם התקיים שימוע.
- 13 4. בהתאם לשנקבע בע"ק 59591-10-24, ערר על החלטת מפקד המחוז שניתנה לפי סעיף 4א
- 14 לפקודת המשטרה מצויה בסמכות הערכאה המנהלית הרלוונטית. מכל מקום, הערר
- 15 שבכותרת הוגש כנגד ההחלטה הראשונית שניתנה ביחס לכל אחד מן העוררים.
- 16 5. ממוצגים מש/1 – מש/3 עולה כי ההחלטה הראשונית, במסגרתה גם זומנו העוררים לשימוע,
- 17 נמסרה לעוררים לאחר שעוכבו לתחנה, ובגופה צוין כי זו ניתנה בהתאם לסעיף 4א לפקודת
- 18 המשטרה.
- 19 6. פקודת המשטרה אינה מסמיכה מתן סעד זמני של הרחקה לתקופה בת מספר ימים עד
- 20 לקיומו של הליך שימוע (להבדיל מהרחקה מידית לאותם רגעים), לפחות לא באופן מפורש.

בית משפט השלום בירושלים

ע"ק 74173-05-25 מוסטוביץ ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 נוהל "הגבלת גישה להר הבית" (שמספרו 01.01.01; להלן: "הנוהל") אינו יכול להקים
2 סמכות, אלא רק להסדיר סמכות המוקנית על פי חוק (ר' החלטה מיום 29.1.25 בע"ק 5804-
3 01-25 מוסטוביץ נ' מדינת ישראל).
- 4 7. לכן, אותה סמכות ראשונית להרחקה עד לקיומו של שימוע תקום רק במקום שבו קמה
5 סמכות להרחקה לפי סעיף 42(ב)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
6 תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), דהיינו, מקום בו קיים חשד לעבירה פלילית. הדברים
7 מתיישבים עם סעיף ט' לנוהל הקובע כי יש סמכות למנוע עלייה להר הבית באופן מידי ולפרק
8 זמן שאינו עולה על שבעה ימים, במקרה בו קיימת תשתית לכאורה מספקת לקיומה של עילת
9 מניעה לפי הנוהל ולא ניתן להמתין עד לתום הליך שימוע שיקום מראש.
- 10 8. לפיכך, הסמכות לדון בערר על ההחלטה הראשונית תהיה מסורה לבית משפט זה מכוח
11 סמכותו שבסעיף 53 לחוק המעצרים, לפחות כסמכות מקבילה.
- 12 9. מאחר ובמקרה שלפנינו אין מחלוקת כי לא קם חשד כלפי העוררים לביצועה של עבירה
13 פלילית, לא קמה סמכות להורות על הרחקה זמנית עד לקיומו של שימוע. האמור, מבלי
14 להידרש לכך כי כלל אין סמכות להורות על שחרור מעיכוב בתנאים אלא מקום בו קמה עילת
15 מעצר (ר' פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 13.1.25 בע"א 66631-01-24).
- 16 10. לפיכך, בהעדר עילה לפי חוק המעצרים ובהעדר הסמכה מפורשת בפקודת המשטרה ליתן סעד
17 זמני של הרחקה למספר ימים עד לקיומו של שימוע, דין הערר כנגד ההחלטה הראשונית על
18 הרחקת העוררים מהר הבית להתקבל.
- 19 11. במכלול, הערר שהוגש כנגד ההחלטה הראשונית להרחיק את העוררים מהר הבית מתקבל.
- 20 12. אין באמור משום הבעת עמדה ביחס להחלטת מפקד המחוז מיום 28.5.25 שצריכה להיתקף
21 בפני הערכאה המנהלית הרלוונטית, כאשר השיקולים שנשקלים במסגרת כל אחד מן
22 ההסדרים הנורמטיביים הינם שונים (ר' בגץ 4897/24 **בידינו למען הר הבית (ע"ר) נ' ח"כ**
23 **איתמר בן גביר, השר לביטחון לאומי**, (22.4.25), פסקה 18). ככל שלטענת העוררים יש
24 לקביעה בערר זה השלכה על החלטת מפקד המחוז, מקומה להידון במסגרת המינהלית.
- 25 זכות ערר כחוק.
- 26
- 27 ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"ה, 11 יוני 2025, בהעדר הצדדים.
- 28

בית משפט השלום בירושלים

ע"ק 74173-05-25 מוסטוביץ ואח' נ' מדינת ישראל

חיי טוקר, שופטת